

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
2 У. 6827/10 (2009)
24.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судијским саветником Татјаном Попара, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца В.Ј. из Т., ... , са боравиштем у селу К, Т., против туженог Националне службе за запошљавање Републике Србије, ради поништаја решења број: ... од ... године, у предмету остваривања права на новчану накнаду, у нејавној седници већа одржаној дана 24.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Тужилац Ј.В. **СЕ ОСЛОБАЂА** од обавезе плаћања судске таксе.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Националне службе за запошљавање Републике Србије – Филијале К., број: ... од ... године, којим решењем је тужиоцу признато право на новчану накнаду у трајању од 12 месеци, почев од ... године, која је утврђена у висини минималне зараде.

У тужби поднетој Врховном суду Србије којом оспорава законитост решења туженог органа, тужилац наводи да му је радни однос престао по сили закона дана ... године и да је у моменту престанка радног односа имао ... година ... месеца и ... дана старости, и стаж осигурања ... година ... месец и ... дана, према евиденцији која се води у Фонду ПИО запослених – Филијала К. – Експозитура Т., који стаж је утврђен на основу података из обрасца М-4 за 313 месеци осигурања. Истиче у оспореном решењу није правилно утврђено чињенично стање због тога што нису тачни подаци да је на дан ... године имао ... године ... месеци и ... дана стажа осигурања, који су од утицаја за остваривање права на новчану

накнаду. Даље наводи, да му је решењем Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања запослених – Филијала К. број: ... од ... године признат стаж осигурања од ... године ... месец и ... дана и да су за то време уплаћени доприноси који су били потребни за тај утврђени радни стаж. Сматрајући да су испуњени услови из члана 115. тачка 6. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености за исплату новчане накнаде у трајању од ... месеца, јер има више од ... година и стаж осигурања дужи од ... година, предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништити, и да се ослободи од плаћања судске таксе.

Тужени орган, у одговору на тужбу, у свему остаје при разлозима из оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије, као неоснована.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова 01.01.2010. године, на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), и члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По оцени навода тужбе, навода одговора на тужбу, као и целокупних списа предмета, Управни суд је нашао:

- тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца као неосновану, правилно налазећи да је првостепени орган, након законито спроведеног поступка, одлучне чињенице утврдио потпуно и несумњиво и на утврђено чињенично стање правилно применио одредбе материјално-правних прописа на које се позвао.

Ово стога што је, како то произлази из списа предмета, на основу писмених доказа, несумњиво утврђено да се тужилац пријавио на евиденцију незапослених лица и поднео захтев за остваривање права на новчану накнаду ... године, да је био у радном односу од ... године до ... године у АТП „Л.“ Б., од ... до ... године у Трговинској радној организацији „П.“, од ... до ... године у РО „И.П.“, и од ... до ... године у ТП „И.П.“, да су уплаћени доприноси од ... - ... године и од ... - ... године, као и да је до ... године доприносе повезала држава, да су из Буџета Републике Србије уплаћени доприноси за пензијско и инвалидско осигурање за период од ... - ... године и од ... - ... године, те да је рођен ... године.

Одредбом члана 1. Закона о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за поједине категорије осигураника – запослених („Службени гласник РС“, број 85/05), прописано је да се овим законом уређују услови, случајеви, начин и средства за финансирање уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање ради утврђивање стажа осигурања у периоду од ... године до ... године за запослене за које није уплаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Имајући у виду наведено и цитирану законску одредбу, правилно је, по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио цитирано решење првостепеног органа. Наиме, чланом 105. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености („Службени гласник РС“, број 71/03), између осталог, је прописано која лица се обавезно осигуравају за време незапослености, да се у стаж осигурања за остваривање права на новчану накнаду рачуна време за које је лице у радном односу, као и лице које је по другом основу остварило право на рад, било осигурано за време незапослености, с тим да се осигурање обезбеђује уплатом доприноса за осигурање за случај незапослености за време радног односа, односно за време рада. Како се у конкретном случају период од ... до ... године и од ... до ... године, за које су уплаћени доприноси из Буџета републике, у смислу цитираног члана 1. Закона о уплати доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за поједине категорије осигураника – запослених, не рачуна у стаж осигурања за остваривање права на новчану накнаду, будући да су за тај период уплаћени само доприноси за пензијско и инвалидско осигурање, али не и доприноси за случај незапослености, то су правилно и тужени орган утврдили да за тај период тужиоцу нису уплаћени доприноси за случај незапослености, из ког разлога се он не може урачунати у стаж осигурања потребан за остваривање права на новчану накнаду за случај незапослености у смислу члана 105. истог закона, тако да му је правилно признато право на новчану накнаду у трајању од 12 месеци што је у складу са чланом 115. став 1. тачка 4. цитираног закона.

Доносећи одлуку суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на правилност и законитост оспореног решења, будући да су истоветни наводима жалбе, које је тужени орган, у складу са одредбом члана 235. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01), потпуно и правилно оценио и дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата овај суд.

Суд је усвојио предлог тужиоца за ослобођење од плаћања судске таксе, применом члана 10. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, број 9/02...31/09),

будући да је тужилац уз захтев који је поднео ... године доставио доказе и то: уверење Републичког геодетског завода Републике Србије – Службе за катастар непокретности Т. број: ... од ... године и уверење Министарства финансија Републике Србије – Пореске управе – Регионалног центра К. – Експозитура Т. број: ... од ... године из којих је утврђено да испуњава услове за ослобођење од плаћања судске таксе.

Са изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ”, бр.46/96), који се примењује на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучено је као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 24.11.2010. године, 2 У. 6827/10 (2009)

Записничар
Татјана Попара, с.р.

Председник већа-судија
мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РР